

Orkán és panaszözön

Harmincöt nappal és éjszaka

Vasárnap délutáni gyűlés: az egyesület elnöke bejelenti a népszavazási kezdeményezést

Hideg szélvihar, özönvízszerű zivatar, trópusi kánikula váltakozva - nem ilyen időjárást kíván magának, aki sátorral járja a világot. Aki nem turistáskodik, viszont abban él, annál inkább.

Mi így nyaralunk, nekünk erre telik - döntöttek a nyár elején a Sors-Társak Egyesületének tagjai, amikor megegyeztek az öthetes tüntetésben: július 11. és augusztus 14. között sátrat vernek Budapesten, az Országház előtt, lássa országvilág, a mai jogbizonytalanságban (amikor főként igazságtalanság-szolgáltatás folyik) mi várhat bármely jámbor állampolgárra.

Kis és nagy sátrakat illesztettek össze, így a közösségi terekből közvetlenül nyíltak a hálófülkék, az első nagy esőkor még ponyvát, fóliát terítettek tetejük-

re, az első orkánkor a bejáratokhoz függesztettek fóliákat, körbetűzdelték a gyept a jelmondatokat tartalmazó kisebb-nagyobb táblákkal - a célnak megfe-

lelő, a figyelmet magára irányító, de mondhatjuk, hogy látványában is szemet gyönyörködtető táborhely keletkezett a Rákóczi-szobor és a Báthory utca közötti ligetes sarokban.

A szobor túloldalán a Baumag és egyéb tönkrement ingatlanszövetkezetek pénzük bánta befektetői vertek sátrat (nappali demonstrációkat tartanak októberig), a szobor elé pedig egy kiscsoport telepedett, tagjai váltva éhségstrájkolnak a pártirányítási vitában tanúsított bírósági eljárás ellen.

Az Országház főbejárata előtt, a tér közepén heteken keresztül tartott egy nyári fesztivál színpadi műsorokkal, vetítésekkel, büfé-sorral - és a nagy forgalom-

hoz tartozó illemhelyekkel.

Volt is vendéglátás a Sors-Társaknál! A hazaiak mellett külföldi kíváncsiszkodók (gyakorta hallani lehetett, ahogy kísérőjük fordította nekik a táblafeliratokat) egyaránt.

És napról napra sokan érkeztek olyanok, akik híret véve az akciónak a saját ügyüket elmesélni kerestek fel, segítséget remélvén a megoldásához. Valós áldozatok, és akik vélt igazuk birtokában csak annak hiszik magukat.

Török-Szabó Erzsébet naplójából kiderül, milyen széles körbe tartozó ügyekkel keresték meg az egyesületet a Kossuth téren. Lapozzunk bele!

- Kölcsönt vett fel az illető, és kölcsön helyett fiktív

Adósságukat kiváltotta Sóskút és Pusztazámor

Patakiék maradhatnak sóskúti házukban. Nem mondhatni, hogy teljesen megnyugodtak, hiszen ha bajuk nagymértékben enyhült is, meg nem szűnt.

Nem ismerünk olyan esetet az ingatlancsalások sokaságából, amelynek végén a köz menti meg a károsultakat a kilakoltatástól.

- Aki felvette azt a pénzt, amelyhez fedezetül lekötöttük a házunkat, éli a világát. Mindenét eladta, hiába fordultunk bírósághoz, a végrehajtó nem tudta rajta behajtani a tartozását. Nekünk is ajánlotta, hogy tegyük ezt - meséli a feleség, Etelka.

Mielőtt elmélkedni kezdünk, talán nem is volt olyan botorság bizonyos korokban az adósok börtönének intézménye, eleve-nítsük fel a történeteket.

Hovatovább évtizede kezdődött. 1996 tavaszán hívta fel egy ismerősük a figyelmüket egy újsághirdetésre, amely szerint ingatlant kérnek fedezetként kölcsönhöz, és ezért fizetnek. Nekik volt némi adósságuk, úgy gondolták, jól jönne az a pénz. Az ismerős elküldte hozzájuk a hirdetőt, egy ingatlanközvetítőt. Megállapította, hogy a családi ház alkalmas az ügyletre, elmondta, hogy csupán két hónapra kötik le, de ahhoz ügyvéd általi adásvételi szerződést szerkesztenek, amelyben a vevő egy bizonyos E. Sándor, a kölcsönnyújtója. Készül egy másik szerződés is a kölcsönfelvője, G.-né D. Irénnel,

hogy ha az nem tudna fizetni, budapesti ingatlanja Patakiékra száll. A közvetítő azonban ennek lehetőségét kizárta. Azt gondolták, hogy ha már ügyvéd ellenjegyzí a szerződéseket, akkor abban bízni lehet. Elfogadták az ajánlatot. Aztán az ingatlanközvetítő irodájában mindent lebonyolítottak. Aláírták a szerződéseket, E. Sándor átadta a négymilliós kölcsönösszeget a közvetítőnek, amiből a fedezetet nyújtók megkaptak hat-százezret.

Két hónap kellett a kijózanodáshoz. Ekkor a hitelező megjelent a sóskúti házban, és kérte a kulcsokat. Telefonon hívták a közvetítőt, aki megnyugtatta őket, hogy az illetővel több ügyletük van, ő elrendezi vele ezt is. Ez

nem valósult meg. Bírósághoz fordultak, ám bő egy év után az jogerős végzésben elutasította a keresetüket. Az aláírt szerződések érvényesek: vagy a ház, vagy fizessék ők meg a hitelező kárát, a négymillió forintot, évi húszszázalékos kamattal. Akkor a nemfizetőt perelték be. A bíróság azt is elmarasztalta, ám hiába. A nekik felajánlott lakást már három alkalommal három különböző személynek értékesítette, azé lett, aki a legkorábban lépett fel a csaló ellen.

Hiába derült ki az évek során, hogy az ellenjegyző ügyvéd jogtalanul nyomtatta pecsétjét az okiratra, mert már régebben kizárták a szakmai kamarából. Az is, hogy a Földhivatalban található nyilatkozat,

amelyben Patakiék elállnak a G.-né D. Irénnel kötött szerződéstől, hamisítvány.

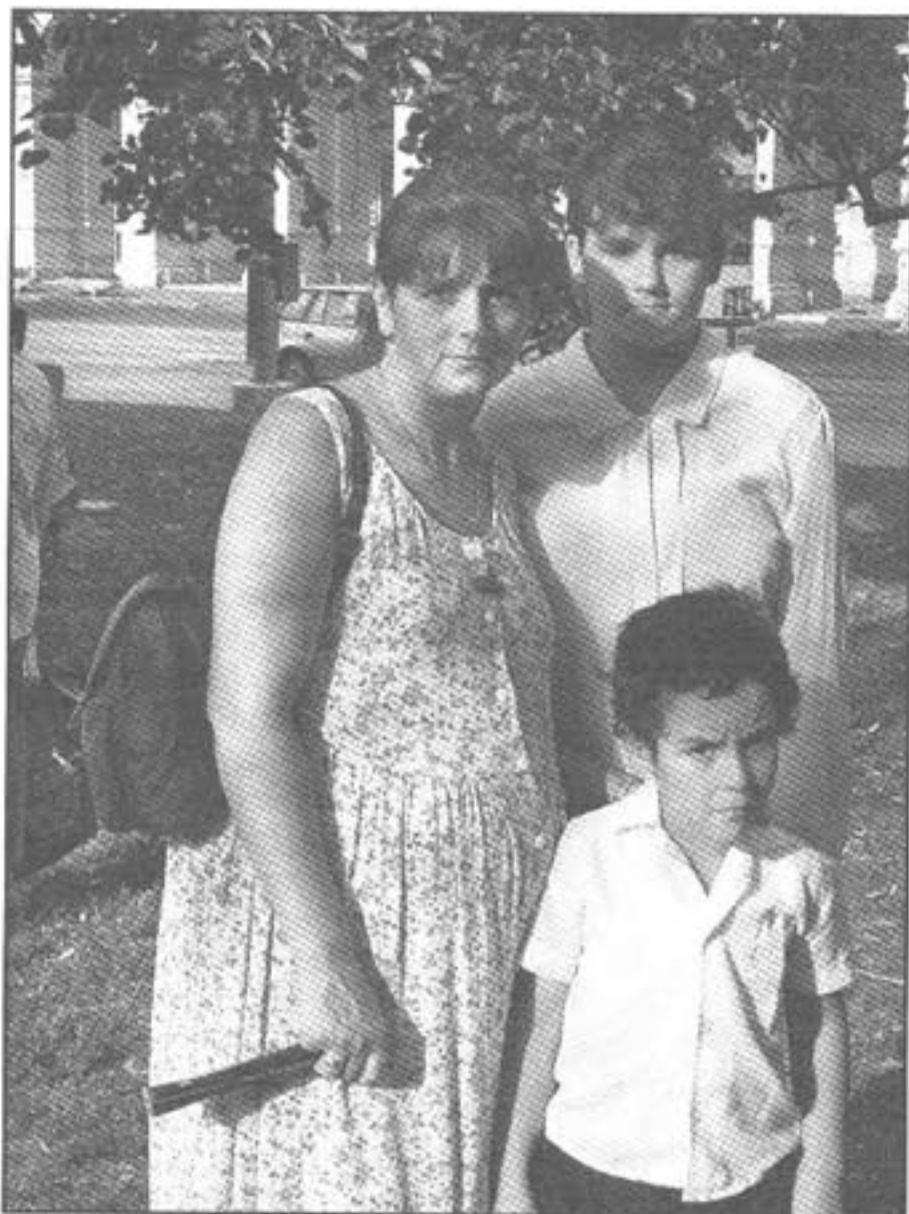
2002-ben Sári Mónika rendőr őrnagy, a Budapesti Rendőrkapitányság osztályvezetője levélben értesíti az igazuk bizonyításáért küszködőket, hogy a csalás büntette miatt indított nyomozást megszünteti, mert elévült.

Az uzsorás - a Sors-Társak Egyesületében több eseteírásban szerepel a neve - egyre türelmetlenebb lett.

Már háromszor hirdettek árverést a házra.

- Emberséges a végrehajtó - árulja el Etelka. - Az érdeklőkön látszott, nem akarnak ott lakni, csak befektetésként akarják olcsón megszerezni. A végrehajtó elmondta nekik, zűrös az ügy. Elment a kedvük, elmaradt az árverés.

A Pataki családot ismerik Sóskúton. Tudják, hogy a férj rokkantnyugdíjas, az asszony anyasági segélyt kap, és most várják a hatodik gyermeküket. Szerény jövedelmüket vashulladékgyűjtéssel egészítik ki. Így sem akkora az, hogy kifizessék a már hétmillióra emelkedett tartozást. A családfő felkereste a térség országgyűlési képviselőjét, a zavaros ügyektől vissza nem riadó Keller Lászlót, aki némi hezitálás után a sóskúti és a szomszédos pusztazámori önkormányzati vezetőkkel értekezett, és közösen megtalálták a megoldást: a két település összeadja a pénzt Patakiéknek az uzsorás kifizetésére, és attól kezdve nekik tartozik a család. Vissza kell fizetni a kölcsönt, de alacsony részletekben. A két település képviselői megszavazták.

Etelkát két gyereke kísérte el a térre

A ház többszörösét éri az adósság hétmilliójának. A hitelező megpróbálta elérhetetleníteni a pénz kifizetését. Először többet kért volna, aztán belement a hétmillióba. Egyik nap igent mondott, másnap végrehajtást kért. Az általa megadott címen elérhetetlen volt, ügyvédje a megállapodás aláírása ellen mindenféle kifogást tett. "A mi ügyvédünk viszont Szegedről rohángált fel egy-egy aláírás érdekében" - és az asszony említi,

amíg az egyesületben nem találkoztak ezzel az ügyvédnővel, addig magukra voltak hagyva: nem akadt, aki, miután megismerte anyagi helyzetüket, elvállalta volna a képviselőket. A hitelező, ismerve védtelenségüket, ismétlődően fenyegetőzött. Hogy volt ügyvédük, elmaradt.

Most már véglegesen.

Nehéz lesz törleszteni így is, ha a köznek jár a tartozás, de legalább nyugalom van végre a sós-kúti ház körül.

Turisták a téren

... a Baumag-áldozatok sátránál

... az éhségstrájkoló kisközség előtt

báljuk vért izzadva is fizetni a kölcsöntartozásunkat, de ott lebeg a fejünk felett, hogy jelzőlog van bejegyezve a házunkra, tehát bármely okból fellépő fizetőképzetlenségünk esetén elárverezhetik az ingatlant. Gyermekünk lázadnak, mondván: felelőtlenül vettük fel a kölcsönt is, felelőtlenül kötöttük meg az adásvételi szerződést is. Ez még igaz is lehetne, de hát már az ügyvédi ellenjegyzés is hiábavaló? Hát nem jogállamban élünk? A feleségem az örület határán áll. Én magam is nyugtatókon élek. Kérem, enyhítse bánatunkat, vigasztaljon valamivel, és legalább azt tudjam: valaki imádkozik értünk. Tisztelettel: „Lakásmaffia” jelige.

Tisztelt Uram! Együttérzéssel és döbbenettel állok a története előtt. Olyan, mintha csak rossz álmom lenne, de tudom, sajnos, igenis igaz történetek ezek a hazánkban elburjánzott, becsstelen új iparág ártatlan áldozatairól. Természetesen az sem vigasztalja, hogy számtalan sorstársa van immár, aki hasonló cipőben jár. Abból, hogy imádságot kér, kiderül: Isten-hívő. Ez óriási előny, ha szabad így fogalmazni: szerencse a szerencsétlenségben. Miért is? Azért, mert az ilyen és ehhez hasonló kudarcokat, kínokat, igazságtalanságokat, vagyis próbákat hit nélkül lehetetlen elhordozni. A hit kicsit lohasztja a fájó seb lángolását, csitítja a súlyos kárt szenvedett lélek jogos felháborodását, enyhíti azt a kilátástalanságérzést, ami ilyenkor kísérő jelenségként van bennünk. Hiába élünk jogállamban, hiába a szabályszerű ügyvédi ellenjegyzés, ilyen tisztának mondható jogi feltételek mellett is tömegesen esnek áldozatul. A társadalom, illetve a nagypolitika ebbéli felelőssége egyértelműen megállapítható. Levelének tartalma nem meríti ki a teljes tényállást, mindenesetre javaslok: vegye fel a kapcsolatot a Lakásmaffia Áldozatainak Országos Érdekvédelmi Egyesületével (a 06/1/210-7021-es vagy a 06/1/323-1122-es budapesti telefonszámon lehet érdeklődni). Ha csak az ügy regisztrálása történik is meg, máris van egy pisálkozó remény, hogy valahol, valamikor, valamilyen hatóság egyszer már végre igazságot tesz ezekben a fájdalmas ügyekben, s egyszer talán meglesznek a felelősök is. Sajnos tömegével válnak hajléktalanná a hasonló károsultak. Hála Istennek, hogy az Önök esetében ez nem áll fenn. Vigasztalásul pedig álljon itt Péter apostol Igéje: „Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tűztől, amely megpróbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek.” (I. Péter 4:12). Így enyhül a becsapottság érzése miatti fájdalom. Szívvel kívánom ezt! Nagy Lajos lelkész. (Napló, 2005. július 28.)

Lakáshiénák hálójában. Külön kategóriát képeznek a lakásmaffia áldozatai: tájékozatlan, eladósodott, elemi jogismereteknek híjával lévő megszorult emberek kerültek a lakáshiénák hálójába. A peremre szorultak megsegítésének egyik akadálya a magyarországi lakásállomány szerkezete is. Az 1992-93-ban beindult lakásprivatizáció gyökeresen átalakította a tulajdonosi viszonyokat. Európában nincs még egy olyan ország, ahol a lakásállomány 90 százaléka magántulajdonban lenne, miközben a magyar lakosság több mint 60 százaléka önerőből nem képes saját otthonát vásárolni. Az állam, illetve az önkormányzatok csak a maradék 10 százalék fölött rendelkeznek, ebből nem tudnak szociális alapon lakást biztosítani a rászorulóknak. A hajléktalanság verme gyűjtőmedence. Azok kerülnek bele, akik nem tudtak megküzdeni az élet kihívásaival, elvesztették családi, emberi kapcsolataikat, és a jelenlegi szociális ellátórendszer nem tud megfelelő választ adni problémáikra. A rendszerváltás idején még a társadalom legelesettebb, legkiszolgáltatottabb rétegeiből töltődött fel a hajléktalanok tábora, ma azonban már bárki belekerülhet ebbe a körbe. Ezt igazolja, hogy a 90-es évek elején a hajléktalanok iskolai végzettsége jóval elmaradt az átlagnépességtől, most, 15 évvel később az iskolázottság szerinti megoszlás nem különbözik a hajléktalanok között a népesség egészének arányaitól. (Metro, 2005. augusztus 3.)

Akár népszavazást is!

A Sors-Társak Egyesülete népszavazási kezdeményezésre készül, hogy az ingatlanbűnözés visszaszorításával, a tönkretett áldozatok megsegítésével a kérdéskör társadalmi súlyának megfelelően foglalkozzon az Országgyűlés. Ennek érdekében kilenc kérdésjavaslatot juttatott el az Országos Választási Bizottsághoz, hamarosan kiderül, melyiket hagyja az jóvá, melyik lehet egy esetleges népszavazás témája.

Íme a kérdések.

1. Akarja-e Ön, hogy a lakásmaffiák, a színlelt szerződések áldozatai teljes kártalanításban részesüljenek?
2. Akarja-e Ön, hogy a szervezett bűnözői köröket, valamint az őket segítő, hivatásukkal visszaélő jogászokat - akik annak ellenére, hogy a következményeivel tisztában voltak, mégis elkészítették a színlelt-fiktív szerződéseket - 1990-re visszamenőleg - büntetőjogi és polgári jogi szempontból is felelősségre vonják, és kötelezzék őket az okozott kár megtérítésére?
3. Egyetért-e Ön azzal, hogy az 1990 után a lakástulajdonukat elvesztők ügyében - azonos elkövetői kör esetében - a polgári bírósági eljárásban egyesítsék a pereket?
4. Egyetért-e Ön azzal, hogy a Magyar Köztársaság alkotmánya, az 1949. évi XX. törvény 13. § (1) bekezdésében meghatározott tulajdonhoz való jog alapján valamennyi elvesztett ügyben perújrafelvétellel adjanak elégtételt a lakásmaffia áldozatainak?
5. Akarja-e Ön, hogy minden olyan jogszabály módosításra kerüljön, amelyről kiderül, hogy módot teremt az ingatlanokkal való visszaélésre, a lakástulajdonról, bérletéről való megfosztásra?
6. Akarja-e Ön, hogy a Földhivatal az Ön kérésére zárolja a tulajdonával kapcsolatban keletkezett iratokat, a tulajdoni lapot, s ezek csak az Ön engedélyével, jelenlétében legyenek kiadhatóak, megtekinthetőek?
7. Akarja-e Ön, hogy hitelfelvételkor csak egy lakást vagy egy ingatlant vonjanak be biztosítékként, s ne a hitelfelvevő teljes vagyonát?
8. Akarja-e Ön, hogy az adósság nagyságához képest túlzottan nagy értéket bevonó, majd azt túlságosan alacsony áron értékesítő végrehajtási szabályozás újrafogalmazásra kerüljön?
9. Akarja-e Ön, hogy az év egy napja a lakásmaffia áldozatainak napja legyen?

Hol érhető el az egyesület?

A Sors-Társak Közhasznú Egyesületének címe:
1086 Budapest, Dobozi u. 7-9. fszt. 3.

Telefon/üzenetrögzítő/fax:

06-1-210-7021; 06-1-210-7525

Internet: www.sorstarsak.fw.hu

E-mail: sorstarsak@freemail.hu

Az iroda megközelíthető a Blaha Lujza tértől a 28-as, 37-es, a Keleti pályaudvartól a 24-es villamossal

Az egyesület tervezett programjai

Nyári demonstráció 2005. július 11.-augusztus 14. (részleteket a napilapokban, rádió- és televízió-hírműsorokban közlünk).

Előadás-sorozatok:

- Az ingatlanbűnözés elleni küzdelem aktuális kérdései (előadóknak országgyűlési képviselőket kérünk fel, közhivatalok, minisztériumok, ügyészség, rendőrség, polgármesteri hivatalok szakértőit).
- A társadalmi önszerveződés lehetőségei, formái (civil szervezetek tapasztalatai).
- Napközis foglalkozások gyerekeknek.
- Médianapok: újságírók és egyesületi tagok találkozója, könyvbemutatók szervezése.

Az egyesület szolgáltatásai

- jogi tanácsadás,
 - azonos jellegű esetek bemutatása,
 - beadványok elkészítése,
 - tárgyalásokra szakértő küldése,
 - tájékoztatás,
 - segítségnyújtás,
 - lelkisegély-nyújtás.
- (Megbeszéléshez időpontot egyeztetni a fenti telefonszámok egyikén lehet.)

Impresszum

SORS-TÁRSÁK LAPJA

Az ingatlanbűnözés elleni küzdelemért

Kiadja a Sors-Társak Közhasznú Egyesülete
Felelős kiadó az egyesület elnöke
Szerkesztő: Szöllősi Ferenc

adásvételi szerződést kötött a budapesti lakásra egy gyömrői ügyvéd megfogalmazásában egy hajdúhadházi kölcsönadóval. Az 1 milliós összeg helyett 1,8 millió forint került a szerződésbe, a kamatokkal együtt már 6,8 milliót követelnek tőle.

– Az eladó adásvételi szerződést kötött a házára, a vevő előleget adott, a teljes árat akkorra ígérte, amikor a már birtokában lévő házat fedezetként felhasználva bankhitelt kap. Nem fizetett. Hosszas bírósági eljárás végeredménye: a házat visszaírják az eredeti tulajdonos nevére, a vevőnek pedig vissza kell fizetnie az előleg összegét, de megfejezve a kamatokkal.

– Az idős asszonyt eltar-tási szerződés aláírására vette rá a keresztlánya. Halála után derült ki, a gyermeke így kimaradt az örökségből.

– A gyakran pityókás nagyival két szesztestvér még 2003-ban aláíratta, hogy nekik ajándékozza a családi házat. Az unoka most tudta meg, megtette a fellejtést. A nagyfi fél a tette-sektől, nem hajlandó rend-őrségi vallomást tenni.

– A nemrég megvett családi házat felkereső villanyellenőrök áramlopást állapítottak meg, amely az előző tulajdonos machinációjának következménye, de a kirótt nagy összegű tartozást és a büntetést az új tulajdonoson akarják behajtani.

– A társasház tetőterét a közös képviselő eladta a tulajdonosok tudta nélkül. Beperelték, nem halad az eljárás.

– A kétlakásos családi ház egyik lakásában a fiú és családja, a másikban a szülők éltek. Hogy valaki eltartási szerződést kötött az öregekkel, csak a haláluk után derült ki. A fiú bírósághoz fordult, de a per-feljegyzést csak akkor jegyezték fel a Földhivatalban a tulajdoni lapra, amikor a lakást a megszerzője már tovább is adta. A zűrös életvitelű beköltözők

Félfogadás 0–24 óra között

gázrobbanást idéztek elő, amely jelentősen gyorsította a ház állapotának romlását. A fiú visszavásárolná a lakást, de az új tulajdonosok nem adják.

– A nagypapa némi ital hatására hozzájárult, hogy kis pénz ellenében házuk tetőterét megvegye és ott új lakást alakítson ki egy kedves asszony. Aki azután a felső szint birtokába jutva az alsó szintet eladta. Most perlik.

– A társasházi közös költség eltűnt a közös képviselőnél. Annak az ügyvédje bizonyára képes visszatartani a bírósági eljárást, mert nem akar ítélet születni.

– A törökbálinti petárdaraktár közelében bérelt az illető önkormányzati telket, amelynek bérleti díját nem fizette, arra hivatkozva, hogy a szomszédságában veszélyes üzem van. A hátraléka már 200 ezer forint, behajtása érdekében a polgármesteri hivatal most a családi házának elárverezését helyezte kilátásba.

– Kanadában élő magyar ember vásárol lakásokat

különböző településeken, és azokat még fizetés előtt átíratja. A fizetés elmarad.

– Alig 400 ezer forint megszerzése érdekében adásvételi szerződést írt alá a házára az esztergomi illető, idén márciusban. Az ügyvédi közreműködéssel készült szerződésbe 560 ezer forintot írtak, a kölcsönadó 2,5 milliót követel.

– A szombathelyi illető 12 millió forintért vett egy lakást, amelyről később derült ki, hogy csupán műteremnek lehet nevezni, ami lényegesen olcsóbb kategória.

– Valaki albérlőként elmaradt a havidíjjal, a tulajdonos - fizetési biztosítékként - az albérlő édesanyjának házára 700 ezer forintos adásvételi szerződést íratott alá, amelyben szerepelt a visszavásárlási jog, de mielőtt bármi történhetett volna, a szerződés aláírása után, fizetés nélkül, kirámolta a mamát a házból.

– Az elhunyt asszony végrendeletét a Földhivatal nem mutatja meg teljes egészében a szomszédasszonynak, aki így nem tud-

ja, ki örökölte a házat, s milyen indokkal. Azt tudja: évek során át ő törődött csak az illetővel, aki többször is mondta neki, hogy ráhagyja mindenét. Halála előtt közvetlenül addig nem látott idegenek jelennek meg, rokonnak mondván magukat, és intézkedni kezdtek: bevitették a kórházba, majd eltemették. Bírósághoz fordult.

– Házat vettek Budakeszin még 1982-ben, a fizetésről az átvételi bizonylat a mai napig megvan. A Földhivatalban viszont nem jártak el az átírás ügyében. Tizenkét évi pereskedés után vesztek, amiben az ügyvédet is hibáztatják, aki egymillió forintos honoráriumot felvett ugyan, de felületesen járt el. Kilakoltatták a házaspárt.

– Jól kereső vállalkozót hat évvel ezelőtt kényszerítettek arra, hogy aláírjon egy szerződést, amelyben az áll: nagy összegű kölcsönt vett fel, fedezetként ingatlanjai szerepelnek. Kölcsönt nem vett fel, de fizet, hogy ne legyen jogcím a végleges elvételre. Már van, amit így visszaszerzett. Pert indított.

– Hévízen nyaralót épített az illető a rendszerváltás előtt közvetlenül. A telekszomszéd párttitkár akkor mondvacsinált okokból pert indított ellene, ami a mai napig nem zárult le.

– Élettársával együtt költöztek be hajdan egy XI. kerületi szolgálati lakásba. Párja főbérlő, ő bérlőtárs lett.

Amikor az élettársa elköltözött, őt 16 évi ottlakást követően jogcím nélküli lakónak nyilvánították.

A leírt esetek a térre látogatók elmondása alapján kerültek feljegyzésre, amikor nincs lehetőség a "hallgattassék meg a másik fél is" elvének alkalmazására. Azaz meglehet, egyik-másik eset nem úgy történt, ahogy elmondták. De van-e köztük olyan, amely az ingatlanbűnözésről eddig hallottak ismeretében hihetetlennek tűnik?!

Felszakadt sebeik

Július utolsó napja vasárnapra esett, kora reggeltől igazi nyár közepi hőség telepedett Budapestre. Délutánra meglágyult az aszfalt, az Árpád hídon a felpúposodó útborítás kerülgetni való dombokban mutatkozott.

A Kossuth tér pázsitja öntözőcsapjának enyhén kinyitott száján dinnye, ásványvíz hűlt. A Rákóczi-szobor talapzatának tövében délután háromkor kezdődött az ingatlanbűnözés károsultjainak eszmecsereje. Szép számmal jöttek el az érintettek nemcsak Budapestről, hanem az ország számos pontjáról, továbbá az érdeklődők - azonban a hivatalok, szervezetek meghívottjai közül viszont alig-alig.

A tanácskozás elnökségi emelvénye a talapzat kiszögellése, az elnökség feje fölötti latin felirat a fejedelemnek az európai nemzetekhez intézett kiáltványát bevezető mondata, amelynek magyar fordítása: „Ísmét felszakadtak a híres magyar nemzet sebei.”

Az árnyékban elviselhető volt a hőség

Erről volt szó az első szótól az utolsóig. A megropantott sorsokról, az egyetlen hibás, könnyelmű döntéssel tönkretett egzsztenciák újraépítése előtt tornyosuló akadályokról. Elhangzott köszönet a tagoknak nyújtott egyesületi segítségért, és jótanácsok az egyes ügyekben szerzett tapasztalatok alapján.

A Sors-Társak Lapjának jelen számában olyan sze-

mélyek eseteit mutatjuk be, akikkel azon a kánikulai vasárnapon találkoztunk a Kossuth téren.

A legkitartóbbak

Nem szokványos egy demonstrációk rendezésében járatos szervezet esetében sem, hogy több mint egy hónapig éjjel-nappali jelenléttel hívja fel a figyelmet egy súlyos, megoldatlan társadalmi problémára. Jelen esetben a szervezet a Sors-Társak Egyesülete, és célja annak elérése, hogy szűnjön meg, de legalább enyhüljön a jogi szakmák áldozatainak kiszolgáltatottsága. A harmincöt napos tartós tüntetés személyes hozzájárulást kívánt. Az egyesület elnökét kértük annak felsorolására, kik azok, akik a sokak közül a legtöbbet tették a rendezvény sikeréért.

- Igazságtalanság lenne megkülönböztetni azt, aki jó néhány éjszakát velünk töltött a sátorban attól, aki segített a sátor építésében, aztán minden reggel egy

Éjjel-nappal tüntetnek máától 35 napig éjjel-nappal tüntetnek Budapest, a Parlament előtt a lakásmaffia áldozatait tömörítő Sors-Társak Egyesülete tagjai. A civil szervezet azt akarja, hogy vonják felelősségre a csalókat, és a becsapottak kapják meg az Országgyűlés által megszavazott újbóli életkezdési támogatást. Az egyesület több ezer érintettet és szimpatizánst vár a demonstrációra. (MTV, 2005. július 11.)

35 nap a Parlament előtt - valószínűleg hiába... A lakásmaffia áldozatai várják a kormányzati segítséget, amely már törvény formájában létezik. Valójában azonban csak a várakozás örök. A Sors-Társak Egyesülete tagjai szinte mindannyian a 90-es években veszítették el lakásaikat, azóta küzdenek a lakásmaffia ellen és az igazukért. A civil szervezet szerint a kormányok futni hagyták a csalókat és a csalárd ügyvédek, közjegyzőket. Bár 2002-től parlamenti albizottság is vizsgálta a problémát, a károsultak helyzete nem javult - mondja az egyesület vezetője, Török-Szabó Erzsébet.

- Szeretnénk, hogy a sértettek kártalanítása megtörténjen, és az elkövetők felelősségre vonása végre már kezdődjön el. Mert mindenkit védenek, mindenkire odafigyelnek, csak arra a kérdésre nem, amit mi évek óta felteszünk.

Devánszkiné Molnár Katalin szocialista országgyűlési képviselő vezette ezt a bizonyos parlamenti albizottságot, amíg meg nem szűnt a testület.

- Nagyon nehéz kérdéssről van szó, az állam, a mindenkori kormányok felelőssége szerintem is fennáll. Éppen ezért álláspontom szerint is az áldozatok kártalanítására szükség lenne. A másik kérdés az, hogy vajon a nagyon rég elkövetett cselekmények ügyében lehet-e még bármit tenni most. Sajnos, az elévült ügyeket feleleveníteni nem lehet - mondta Devánszkiné Molnár Katalin.

- Hány év után évül el egy-egy ügy?

- Attól függ, hogy milyen cselekményt követtek el, a csalások nagy része már elévült. Az álláspontom az ebben az egész kérdésben, hogy a kártalanítással egyszer és mindenkorra új lapot lehetne nyitni, és a most elkövetett cselekmények esetében pedig a már tapasztalt szigorú büntetőeljárás cselekményeket kellene megvalósítani, tehát magyarul nyomozzon a rendőrség, felügyeljen az ügyészség, és a bíróság megfelelő szigorú büntetésekkel sújtsa azokat, akik ilyen cselekményeket elkövettek.

- Hallottam egy olyan esetről, amikor egy közjegyzőt a bírósági eljárásban vétkesnek találtak, de egy fegyelmi eljárással és száz-ezer forint pénzbüntetéssel megúsza, és a mai napig dolgozik. - Ezt az ügyet én is hallottam, én sem voltam tőle igazán boldog, hiszen ilyen közjegyzői magatartás mindenképpen elítélendő. Őszintén remélem, hogy ez mostanában már nem fordulhat elő. (Magyar Rádió Online, 2005. július 11.)

Parlament előtt a lakásmaffia áldozatai. A lakásmaffia áldozatai 35 napig a Parlament előtt tüntetnek - jóllehet az érdekeiket képviselő Sors-Társak Egyesülete szerint a károsultak hiába várják a kártalanítást és az elkövetők felelősségre vonását. A civil szervezet ezért a Strasbourgi Nemzetközi Bírósághoz fordul. (Kisgyed, 2005. július 12.)

Informatika a lakásmaffia ellen? Szeptembertől magunk ellenőrizhetjük, hogy ingatlanunk tulajdoni lapján nem történt-e illetéktelen változás. On-line szolgáltatás a lakásmaffia ellen, majd később SMS-t is kaphatunk.

Szeptembertől indul az új földhivatali szolgáltatás: az ingatlan-tulajdonosok bármikor ellenőrizhetik, hogy történt-e változás a tulajdoni lapjukon.

„A fejlesztés célja, hogy az ügyfelek biztonságban érezhessék magukat, ne fordulhasson elő, hogy tudtuk és beleegyezésük

termosz kávéval érkezett a tere. Így maradjunk az ábécésorrendnél: Beke Erzsé, Bodnár Laci és neje, Bölcseki Józsi, Falvai Gábor, Kissné Budai Ildikó, Jánosi József és felesége, Kovács Ani és Józsi, Mécsei Katika, MondokTeri, Pataki Etelka, Ferenc és Sári lányuk, Pölöskei Aranka és Ernő, Nagy Ági, Nagy Kati, Magyariné Marika, Szarkáné Erzsike, Szlávik Sárka és Ottó fia, Szabolcs Zsuzsi.

Rabszolgaként a tanyán

Beke Erzsébet (jobbról a második) hosszú évek óta csak vár, vár

Egyike azoknak, akiket bármikor hívhatnak, mennek, segítenek az egyesületben.

Beke Erzsébet nyüzsgő alkat, aki az utóbbi években a sorstársai között, az ő érdekükben rendszeresen végez hasznos munkát. Jó néhányszor ott aludt a Kossuh téri sátorban, pedig ha lakása nincs is, kényelmes ágya van.

Egy szociális otthonban. A harmadik vagy a negyedik helyen azóta, hogy kifosztották, fogságban tartották, és önkormányzati lakását nem, de szabadságát visszanyerte.

Azt mondja, jó hely, gondos személyzettel. Nem véletlenül él ott Kudlik Júlia édesanyja, Bárándy ügyvéd felesége. Meséli, negyvenötezer forint a nyugdíja, amiből a térítési díj kifizetése után

kétezer-ötszáz forintja marad. A könyvtároskodásért kap az intézménytől négyezer forintot. Szeretne ő eljárni dolgozni, de külső munkát nem vállalhat, mert a szociális otthon nem munkásszállás. Ha máshonnan lenne jövedelme, el kellene költöznie, és ha maga fizetne albérletet, étkezést, az nem jönne ki ennyiből.

Vagy-vagy. A szabályokat nem egy ember számára hozták. A hatvanas évei derekán járó asszonynak alkalmazkodnia kell a nyolcvan-kilencven évesek lelassult ritmusához.

A már gondozásra szoruló idősök számára elegendő, amennyit a nekik épített otthon nyújt.

Annak kevés, aki többet kíván az élettől, és aki azt a többletet viszonzni is képes lenne.

Három gyermeket nevelt fel egyedül, egyelőre egy sem vitte annyira, hogy több nemzedék számára alkalmas lakásról gondoskodjon, ahol neki is jutna nyugodt hely. A vidéki szülői ház - ahol édesanyjánál meghúzhatta magát, mikor kiszabadult a fogságból - neki járó részéről a mamát gondozó két lánytestvére

javára még régebben lemondott. A két kisebb fia családos, a legnagyobb, aki egykor vele maradt, és ahogy mondja, elég gyámoltalan - a közösen megélt rémségek után átmeneti szálláson lakik.

Egy szál ruhában toloncolták ki a fővárosból - a tudta nélkül. 1997-ben az Újpalotai lakótelepről cserélt egy angyalföldi, rosszabb állapotú, de alacsonyabb rezsijú lakásra ("ha velem valami történik, a fiam egyedül is tudja fizetni" - mondja az okát), úgy számolva, hogy a kapott különbözetből telik a felújításra. Csak a beköltözés után ismerkedett meg a környezettel, és úgy döntött, hogy sürgősen odébbáll. A fia ismerőse szólott, hogy segít ebben, mutatott három lakást, egy elfogadhatónak tűnt. Egy hármascseré körvonalazódott: a kinézett lakásból elköltözik a barát sógornője egy bihari faluba. Ajánlották neki, amíg rendbe teszik elhagyandó lakását, leviszik abba a faluba a bútoraival együtt, s ha kész a tatarozás, leköltöztetik a sógornőt, őt pedig ugyanavval a teherautóval visszahozzák Budapestre.

Elvitték egy újpesti közjegyzőhöz, ahol az előkészített okiratot csak alá kellett írnia (némi készpénzt is fizetett), aztán rávették, hogy menjenek egyből a román határ menti faluba, megnézni az átmeneti lakóhelyet, vissza is térnek még aznap.

Többszöri megállás után, szakadó esőben érkeztek meg egy tanyára, ahol váratlanul a fiával találkozott szembe. "Te mit keresel itt?" - kérdezte. A fiú elmondta, hogy beállított két nagydarab ember, hogy a mama aláírta a lakáseladást, és őt az ingóságokkal együtt azonnal elviszik az új házba. Odáig vitték.

A Beke Erzsébet azonnal menekülni próbált, a földre verték, a segíteni próbáló fiút is. Beköltözött a házba a segítőkész barát népes családja, tizenkét gyerekkel. Szolgálatba fogták az elraboltakat, dolgoztatták, koplaltatták őket, kilátásba helyezve a hatvanezer forintba kerülő fuvar kifizetését is. A nyugdíját a falu postáján vehette át, oda is bekísérték.

Az már kegynek számított, amikor egy lyukas tejű, patkányjárta házba átköltözhetek, egy helyi-

séget lakhatóvá tettek. A fiút néhány hónap után szabadon engedték (neki nem jött pénz a postára), Erzsike pedig egy alkalommal, mikor a társaság berúgott, nekivágott az éjszakának, csak ment az átlomás irányába - már mozgott a hajnali vonat, amikor az üldözők Ladája az állomás elé kanyarodott.

Hálával emlékszik egy kismarjai tanyaszomszédra, aki a saját családját rövidítette meg, hogy nekik élelmet vigyen, és feladta segélykérő leveleit. Említi a XIII. Kerületi Önkormányzatot, amelytől - miután átmenetileg az édesanyja vidéki házában meghúzta magát - visszatérve Budapestre az első lehetőséget kapta, hogy legyen hol aludnia, a Fehér Gyűrű Egyesületet, ahonnan négyszer is 20-20 000 forint segélyt kapott, a Sors-Társak Egyesületét, ahol számon tartják ügye állását, amennyire lehetséges. Egy időben az iratcsomagja is eltűnt a

rendőrség-ügyészség-bíróság Bermuda-háromszögében, jó időbe telt, amíg sikerrel járt a nyomozás: ügyét összevonták több másikkal, amelyet az ő kifosztói követtek el.

A bűnbanda első bírósági tárgyalására idézést kapott tanúként, de a másfél tucatnyi vádlott és védőik megtöltötték a termet, a közönséget be sem eresztette a bíró, az aznap sorra nem kerülő tanúkat is elbocsátotta hamarosan. Azóta megint semmi hír. A ház, ahová a cserével költözött volna, már nincs is meg: lebontották, a sógornő csak rosszhiszemű jogcímnélküliként lakott benne. Ha ő odaköltözik, őt is azzá nyilvánították volna. Két önkormányzat vezető tisztviselője is segítséget helyezett kilátásba. Az egyik lehetőség kútba esett, mert nem volt ismerőse, hogy arra a településre legalább névleg beköltözzön, a másik alternatíva: ki kell várnia a bírósági ítéletet.

Megmaradt a ház

Nehezen indul az adósságrendezés

„Talán már nem kiabáljuk el - olvasható a Sors-Társak Lapja előző számában -, megvan az első olyan pénzügyi konstrukció, amely hatékonyan szolgálhatja a lakásmaffia-áldozatok egzisztenciájának újbóli felépítését. Ami érdekesség: nem közvetlenül banktól érkezett, hanem egy befektetésekkel foglalkozó, a brókerpiac egyik tekintélyes részese-dést kivívott tagjától.” Amikor a fentieket közöltük, két egyesületi tag esetében már elkezdődött a hitelminősítési eljárás.

Bizony, elkiabáltuk: egyikük sem találtatott al-

kalmasnak a hitelre! A kapott magyarázat szerint az egyik házaspár mindkét tagja túlkoros, a másik házaspár mozgássérült, s hiába van állásuk, túl nagy kockázatot jelentenek a hitelhez.

Nem értjük. Az ajánlat úgynevezett tőkefelhalmozási számlára szült, amely ingatlanfedezettel és egy hosszú futamidejű, biztosítással kombinált jelzáloghitellel társul. A kialakításában részt vesz egy bank, egy vagyongazdálkodó, egy biztosító és negyedikként a megoldás kezdeményezője, értékesítője.

Folytatás a 7. oldalon.

nélkül valaki illetéktelenül, hátsó szándékkal módosítsa az adatokat. Vagyis egyértelműen a lakásmaffia tevékenységének visszaszorítása a cél” - nyilatkozta a Világgazdaságnak Berczi Norbert, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium helyettes államtitkára.

A fejlesztések két irányban folynak, az egyik - s ez fejeződik be hamarabb - lehetővé teszi, hogy az ügyfél a megadott e-mail-címre automatikus értesítést kapjon, ha a tulajdoni lapját érintő változás átvezetésére kérelem vagy más beadvány érkezik. A következő fejlesztés után a mobil telefonos üzenetküldés, azaz az SMS-értesítés műszaki feltételeit teremtik meg. Várhatóan a jövő év januárjától indulhat a szolgáltatásnak ez a része.

(Jogi Fórum, 2005. június 30.)

Lakástalanok Többszörösen reménytelen a lakásmaffia áldozatainak helyzete. Bűnözők és „hivatali segítők” elcsalták fejük fölül a lakásaikat, és nincs, aki meghallgassa panaszait. A Parlament őszig üresen áll, a Sors-Társak Egyesületének 35 napos demonstrációjából a nyaraló képviselők semmit sem fognak látni, hallani. A reménytelenségről szól maga a 35 nap is, mintha a kárvallottak maguk sem bíznának abban, hogy az illetékesek hamarabb fölfigyelnek kétségbeejtő helyzetükre. Egyszer már fölfigyeltek: parlamenti albizottság alakult, „összehozott” egy országgyűlési határozatot, de érdemi folytatás nem következett, sőt az „újrakezdési alap” is lekerült a napirendről.

Természetesen mondhatnánk, nem ez az egyetlen olyan társadalmi csoport, igényelhetne újrakezdési alapot az ózdi kohászoktól a zsebtolvajok kárvallottain át azokig, akiknek nincs és nem is volt lakásuk. A lakásmaffia áldozataival azzal érvelnek - nem minden jogalap nélkül -, hogy az ő kisemmizésük más, abban hivatalos emberek és szervek is részt vesznek. A Földhivatal például azzal játszik a maffia kezére, hogy a csalárd módon szerzett lakás tulajdonlását is „hivatalossá teszi”. A csalást megnehezítette volna a közigazgatási eljárási törvény módosítása, mely kötelezően előírta, hogy egy adott tulajdonnal kapcsolatos minden módosulásról értesíteni kell valamennyi érdekelt felet. Ezt a merényt a Földhivatal kivédte, s elérte, hogy csak akkor kelljen értesítést küldenie, ha az intézkedő fél kifejezetten kéri. Értsd: akkor, ha a maffiózó kérvényt nyújt be a Földhivatalhoz, hogy lakása elcsalásáról értesíteni szíveskedjen a tulajdonost. Attól tartunk, ezzel nem sok többletmunkája lesz a Földhivatalnak.

A csalás különös bűntény, s nemritkán két felelőse van - persze nem egyforma mértékben. Sokszor az áldozat túlzott hiszékenysége, esetleg nyereségvágya is segíti a csalót. Ezek ellen nem véd meg a törvény, de a hivatalos szervek nem dughatják homokba a fejüket: a megelőzésben és a visszatartásban nagyon is nagy szerepük lehetne. Elsősorban a hiteles és naprakész tulajdon-nyilvántartásban meg a csalók szigorú büntetéssel való fenyegetésében. Leginkább pedig a csalóknak segítő „hiteles emberek” feddhetetlenségére ügyelve. Vagyis a közjegyzőknek, ügyvédeknek, a földhivatali vezetőknek a saját házuk előtt kellene söpörniük - amíg még megvan az a ház.

(Magyar Hírlap, 2005. július 11.)

Magukra maradtak. Nem foglalkozik a lakásmaffia áldozatainak problémájával a parlament, ezért több mint egy hónapig folyamatosan tüntetni fognak a Parlament előtt - vélik a demonstrálók, akik a Kossuth térre költöztek, és a szimpatizánsok és további károsultak csatlakozását várják.

A lakásmaffia áldozatait tömörítő Sors-Társak Egyesülete hét-főn harmincöt napos demonstrációba kezdett a budapesti Kossuth Lajos téren. A kárvallottak éjjel-nappal tartó folyamatos tüntetéssel szeretnék felhívni az Országgyűlés figyelmét hosszú ideje megoldatlan helyzetükre. Az egyesület a demonstráció

Jegyzőkönyv igen, igazság nem számít

Jogalap nélkül fosztottak meg a házamtól - mondja Kovács Gyula nyugdíjas, egykori bányász. Sok károsulttal szemben belőle még újra és újra feltör az indulat, amikor hosszú-hosszú kálváriájáról kérdezik.

Gyanú érlelődik a hallgatóban: bajainak egyik oka éppen az indulatok zabolátlansága, amellyel könnyen vissza lehet élni, ha felidézi valaki az "az kiabál, akinek a háza ég" közmondást. Akiben előítélet keletkezik, nehezen válik meggyőzőhetővé, ha más az igazság.

Amiket az alábbiakban a testes öregúr elmond, nemegyszer nyilvánosan is szóvá tette újságban, televízióban. Érdemi választ nem kapott. Kivéve, ha személyesen a bírónak mondta a magáét. Egy, addig lehetetlennek tartott eset nyomán elhangzott "piszkos munkát tetszett végezni" a következménye nyolchavi fogság lett volna, amit a fellebbezés nyomán felfüggesztett büntetésre módosítottak. Ez a bíró, amikor főszereplőnk az 1989-90-ben lezajlott sok tárgyalás egyikén pontosítani kívánta a helytelenül rögzített tényállást, azt közölte vele: "Itt az lesz, amit én akarok!" Az eset folytatása: "Elvette a bíró a tulajdonomat, végzés nem jött, de elrendelte a kilakoltatást, amit nem kért senki!" (A piszkos munka emlegetését kiváltó ok: korábban döntetett el a kilakoltatás, mint lezárult volna az azt lehetővé tévő jogi folyamat.) A végrehajtó este

rendőrök kíséretében jelent meg, akik cipekedéshez szabálysértésért fogvartartottakat vittek magukkal, és Kovács Gyula távollétében elvitték a holmiját. "Se hatósági tanút nem hívtak, se leltárt nem készítettek, a bútoraimat megrongálták."

Az előzmény egy 1980-ban kimondott válás, amelynek során megegyeztek, és az asszony megkapta a közös tanácsi lakást, cserébe lemondott a családi ház egyharmadára szóló tulajdoni részéről. Amire akkor nem figyelt a jogi procedúrákban járatlan exférj: csak évekkel később kapta meg a bírósági vég-

volt a beadvány, a hibázó bíró nem korrigált, bár már az elnök is felszólította rá. Akkor Kovács úr bement hozzá, kifejezte neheztelését, mire a bíró rendőröket hívatott, és elvezettette. Még aznap este - bejelentés nélkül - a volt feleséggel együtt megint rendőrök érkeztek a házba. A gazda ezt nem vette jó néven, összeszólalkoztak. Ő húzta a rövidebbet; könnyfakasztó gázzal lefűjták, megbilincseltek, géppisztoly tusával verték, hogy két bordája tört, valamint két gerinccsigolyája is. Midőn a rendőrségen látták, hogy orvosra van szüksége, nem mentőt

a véletlen elírás - nyolc napon belüli sérülés volt feltüntetve. Feljelentette a rendőröket - Kaposvár lett az illetékes -, elutasították a panaszt. (Ő viszont nyugdíjba kényszerült.)

Hosszú a sor, melyik bíróságon miért fordult meg. Perelt, és viszontperelték. Igaza sohasem volt, ahogy érzi: sohasem lehetett. A fél ország bíróságai foglalkoztak ügyével, amelynek kiindulópontja világos: egy bírósági végzés pontatlanul fogalmazott, s ahogy pecsét került rá, rögtön alapkővé vált, amelyre a további ítéletet építeni lehet. Kovács Gyula fogalmazásában: "Miért folyik éveken keresztül egy ügy tárgyalása, ha az igazságra senki nem kíváncsi, csupán a korábbi jegyzőkönyvekre?"

Az exnej - akinek felmondott a tanács, mert albérlébe adta a lakását - élni akart a bírói hiba által meg hagyott tulajdonjogával, és a bíróság - mivel a tulajdonközösséget fenntartani az indulatos férj okán nem lehet - elrendelte a ház elárverezését. Az aktus időpontjáról értesítést nem kapott, a mindössze kétszázötvenezer forintba értékelt ingatlant az egyetlen jelentkező, a volt feleség szerezte meg. A másik fél akkor került a képbe - hiába volt az ő öröksége a ház, eladták nélküle -, amikor levélben behívták a végrehajtói irodába, és át akartak neki adni egy kis köteg pénzt, ami az értékesítésből az ő járandósága. Nem nyúlt érte, azt mondja, akkor az a ház érhetett tizenkétfélmilliót is.

Maradhatott a házban, bérleti díj fejében. És feljelentett, és fellebbezett - a vétkesnek látott bírákkal szemben használt pokróc modora nemegyszer rendőröknél éjszákztatja. Hatósági emberek

Konokul keresi az igazát

zést, amelynek fogalmazása szerint a ház az ő kizárólagos használatába kerül, de nem említi, hogy teljesen a tulajdonába is.

Amikor kifogásolta, megnyugtatták, hogy egy újabb bírói végzéssel helyre lehet ezt tenni. Ám hiába

hívtak, hanem a rendőrvost. Amikor nem lett jobban, és mentőt kért, kivették az utcára, és ott hagyták. Járókelők segítségével jutott el a katonai kórházba. Jó fél évig volt táppénzen, ám a kórházi zárójelentésében - mit tesz

időnként rombolnak a lakásában, míg 1997-ben feltörve az üres ház zárját, maradék kevés holmiját elszállítják, de nem messze: egy közeli parkolóban leteszik, egy leltárcédulával ellátva, ott találja meg később.

Máig mennyire rúg a kára? Harminc- vagy ötvenmillió forint? Elér-e valaha kártérítést? Konokul megy tovább és tovább. Ügyvéd nem szívesen áll szóba vele. Amelyik meg-

hallja: bírók ellen kellene a szakértelme, visszakozik. Azonban van olyan fórum, ahová nem lehet ügyvéd nélkül fordulni - mint a Legfelsőbb Bíróság -, kirendelik az ügyvédet. Négy is volt már, mindegyiknek gyorsan akad olyan oka, amely nem engedi őt Kovács Gyula ügyét vinni.

Most éppen Szegeden van aktája, ahol a Legfelsőbb Bíróság akarataiból vizsgálják ki esetét.

Megmaradt a ház

Folytatás az 5. oldalról.

A bank feladata a hitelnyújtás, a vagyonkezelő a befizetett törlesztőrészek optimális forgatása, kamatoztatása, a biztosító pedig egy olyan életbiztosítást tesz hozzá, hogy a törlesztőrészek jogilag meghatározott része leírható legyen az adóból (ez jelenleg a befizetés 20 százaléka). A végeredmény: a felvett hitelből megmarad minden második forint.

att szabadulni nem tudó személy ingatlana tehermentes legyen, így az ismét használhatóvá válik az újabb, de immár olcsóbb hitel fedezeteként.

A kedvezőtlen hír fogadása után az egyesület vezetősége úgy döntött, hogy ha nem így, akkor másként segít, és további pénzintézetekkel tárgyal. Csak a szükség most nem engedte a halogatást, amíg ezek eredményre vezetnek, a

Pölöskei Aranka nyilvánosan is megköszönte az egyesület munkáját

Ha ingatlanfedezet áll a kölcsön mögött, miért érdekes, hány éves a hiteligénylő, és hogy bottal jár-e, vagy anélkül? Az elbírálás személytelen, az ügyintéző a kötelezően használandó számítógépes programra hivatkozik. Tessék vitatkozni egy géppel!

Az egyesület vállalt szerepe szerint abban segített volna a konstrukcióban, hogy a korábbi hiteléhez ingatlanjára jelzálogjogot engedélyező, attól az uzso-

balatonfőkajári Pölöskei Ernőnek és feleségének családi házuk elárverezésének elkerülése érdekében meghitelezte azt az 5 millió 200 ezer forintot, amellyel kiváltható az uzsozatartozás, és az ingatlan ismét forgalomképes lesz. A végrehajtónak átutalt összeg megtette a hatását: lefújta az árverést. Van pénzintézeti ígéret is, hogy amint a tiszta tulajdoni lapot látják, Pölöskeiék megkapják a hitelt, s abból visszaadják az egyesületi kölcsönt.

idejére a Kossuth térre költöztette irodáját, s ide várják a régi és az új áldozatokat, valamint a szimpatizánsokat, összesen több ezer embert.

A tüntetők közé tartozó Hardi Jánosné már hét éve fut a pénze után. Eladta a lakását, hogy egy másikat vegyen belőle, ám a kiszemelt ingatlant annak bérloje adta el neki, a valódi tulajdonos háta mögött. A csalót a rendőrség leleplezte ugyan, s a bíróság két és fél év szabadságvesztésre ítélte, ám az időközben utcára került Hardi Jánosné ez már nem sokat segített. A szélhámoson ugyanis semmilyen vagyont nem lehetett behajtani, így az áldozatnak reménye sem maradt, hogy újra saját fedél kerüljön a feje fölé. Azóta albérletben él.

Török-Szabó Erzsébet, a szervezet vezetője szerint már kiderült, hogy a kormányzat és a politikusok nem kívánnak érdemben foglalkozni a lakásmaffiával.

- Ezt jól mutatja, hogy tavaly a lakásmafia tevékenységét vizsgáló parlamenti albizottság munkája nyomán született ugyan egy országgyűlési határozat, amely valamelyest foglalkozott az áldozatokkal, ám azt az idén a honatyák hatályon kívül helyezték - panaszolja Török-Szabó Erzsébet. (Megjegyezzük: született új határozat, de ez az érintettek szerint már olyan mértékben „kilúgozott”, hogy elveszítette eredeti célját, hogy az állam segítsen a károsultakon.)

Az egyesület tagjainak legnagyobb fájdalma, hogy így az áldozatok részbeni kártalanítására szolgáló újrakezdési alap is lekerült a napirendről. „Márpedig, aki negyven-ötvenéves korában elveszíti egyetlen vagyontárgyát, a lakását, az nem tudja az átlagfizetésből még egyszer összespórolni a pénzt” - mondja Török-Szabó Erzsébet.

A sértettek kártalanítása mellett a bűnösök felelősségre vonásának megkezdését is szeretnék végre elérni a tüntetők. Török-Szabó szerint a lakásmafia nem tevékenykedhetne a korrupció ügyvédek, közjegyzők és földhivatali alkalmazottak segítségével. A csalókkal együttműködő hivatalos személyek közül azonban csak keveseket vontak eddig felelősségre - hangsúlyozza az egyesület vezetője. (MN Online, 2005. július 13.)

Sátrat vertek a Parlamentnél. 35 napon keresztül demonstrálnak a Sors-Társak Közhasznú Egyesület tagjai a Kossuth téren. A lakásmafia áldozatait tömörítő szervezet ezzel a csendes tüntetéssel próbálja felhívni a figyelmet arra, hogy Magyarországon továbbra is sokan esnek áldozatul a korrupció ügyvédeknek, közjegyzőknek.

- Elszomorító, hogy amíg mi sátorozunk a Kossuth téren, addig azok, akik tehetnének értünk valamit, a Parlament ablakaiból néznek le ránk - kezdte Török-Szabó Erzsébet (52), az egyesület elnöke. - Önellátóak vagyunk, a többiek főzik nekünk az ételt, ma babgulyás lesz a terítéken.

A demonstrálók kedvét a folyamatosan szakadó eső sem vette el, sőt már azt fontolgatják, hogy meghosszabbítják a 35 napra érvényes területfoglalási engedélyt.

- Engem 1997-ben lakoltattak ki soron kívül, azóta pereskedem, de semmi esélyt nem látok arra, hogy visszakapjam a lakásomat. Számításaim szerint körülbelül 3-4 ezer ember esett áldozatul a lakásmaffiának - fejezte be Erzsébet. (Blikk, 2005. július 13.)

Nyolcszázmillió... Dr. Kosztolányi Dénes, az úgynevezett lakásmafia tevékenységét vizsgáló egykori bizottság alelnöke: "Hatályon kívül helyezték a tavaly teljes konszenzussal, 353 igen szavazattal meghozott országgyűlési határozatot, amely mentén fel kívántuk venni a küzdelmet a lakásmafia visszaszorítása érdekében. Az új határozatot már csak 188 képviselővel tudták megszavaztatni. Sorolom, hogy mi nincs benne az új határozatban. Nincsenek megjelölve a felelősök, nincsenek benne határidők, ezek kimaradtak. Nem szólnak már arról, hogy az

Még fizeti elorzott lakása közös költségét

Ki tudja biztosan, valóban jól ismeri-e azt, akivel évek során át megosztotta búját és örömét?

Mondok Teréz számára a mai napig talány, hogyan nem vette észre, hogy ideális családapaként viselkedő társa az ő kifosztására készül.

Egy hosszú kamaszkori szerelmet követő rövid házasság után nem akart ismét férjhez menni. Három és fél éve harmonikus párkapcsolatban élt új társával - aminek gyümölcse a tizenöt hónapos Dóri volt -, amikor 1998 februárjában azt mesélte a férfi, hogy pénzzavarba került a vállalkozása, egy másfél milliós gyorssegéllyel rendbe tenné, de fedezet híján nem kap hitelt. Az aszszony megjegyezte, hogy ilyen célra az ő Berzenczey utcai lakása - életük színtere - nem alkalmas, hiszen háromszoros jelzálog van rajta: hat évvel korábban, hogy megvehesse az eladó OTP Ingatlan Rt.-től, egyaránt kölcsönt kellett kérnie az anyabanktól, a IX. Kerületi Önkormányzattól és a munkahelyétől. Mind-egyiktől kapott, ám csak úgy, ha az ingatlan a kölcsönösszeg fedezete. Ráadásul jövedelme sincs, csak a havi 16 100 forintos gyermekgondozási segély. Nincs az a bank, amely hiteltelne neki.

A férfi közölte, ismer olyan közvetítőirodát, amely egy magánbefektetővel így is létre tudja hozni a néhány hónapra szóló hitelügyletet.

Akkor legyen - ment bele az asszony, és a megvalósítás folyamatában azt még meglepetéssel látta, hogy a

lakására adásvételi szerződés készül, de megnyugtatták: ez a szokásos eljárás, és a szerződésben benne van a fél éven belüli visszavásárlás kikötése, amelyet a törlesztőrészek fizetésével teljesít is.

E fiktív adásvételi szerződés az iratban végül nem is másfél millióról, hanem 1 millió 950 ezer forintról szólt (a 450 ezer forintos többlet az első háromhavi törlesztőrészlet), átadása pedig alig több, mint 700 ezer forint került, mert azonnal levonták belőle a közvetítő 360 ezer forintos díját és a lakásvételből hátralévő 423 ezer forintos OTP-tartozást is.

"A gyerek apja vette át a pénzt, és azonnal eltűnt a Volkswagen Polo autóm. Később derült ki, hogy napokkal korábban már eladta, az én aláírással hamisítva a szerződésre. Magával vitte az ékszeremet is... Három napig tartott, míg kijózanodtam. Egy ismerősöm ajánlására felkeresett ügyvéd tanácsára készpénzben, átvételi elismervénnyel átadtam a hitelezőnek az elsőként fizetendő tízszázalékos részletet, és írásban közöltem a lakás-visszavásárlási szándékomat. A volt élettársamat feljelentettem a rendőrségen. Áprilisban bírósági eljárást is kezdeményeztem. A visszavásárlási joggal augusztus közepéig élhettem volna. Június 12-én azonban két rendőr felügyeletével kiköltöztettek a lakásomból, amelyet a hitelező máris továbbadott, és a vevő ehhez ragaszkodott. Bizonygathattam én bármit. Feljelentettem aztán a rendőröket is, de a katonai ügyészség nem találta meg őket. A lakás azóta is ki van adva, mi pedig a kislányommal albérlésben

Mondok Teréz kislányával „nyaralt” a Kossuth-téren

lakunk."

Sorolja a további vizsszásságokat. A 22 lakásos társasháznak ekkor - hat évvel a beköltözés után! - az ingatlan-nyilvántartásban még nem volt nyoma, mert a kerületi önkormányzat és a beruházó nem tudott megegyezni egy telekdarab tulajdonjogáról. Amikor 2002-ben végre lett a háznak tulajdoni lapja, akkor viszont a lakására nem időrendi sorrendben kerültek rá a bejegyzések, azon nem ő volt az első vevő, akinek ingatlanját három széljegyzet terheli, és a gyermek utáni szociálpolitikai kedvezmény, hanem rögtön a hitelező, 1998. februári dátummal, széljegyzet nélkül. Nem került rá a perfeljegyzés sem. Amikor tavaly új jogosítványt csináltatott, nem akarták beírni a lakásának a címét, mert onnan valaki még 1994 áprilisában kijelentette ("holott még a kislányunk is oda született két évvel később"). A IX. Kerületi Népeességnyilvántartóban visszaigazították, így a mai

napig az az állandó lakcíme. Tavaly augusztusban tudta meg, hogy a Földhivatalban januárban leírták a lakást a nevére, fellebbezett - választ még nem kapott.

A pereket elveszítette. Az adásvételi szerződés fiktív voltát nem látták bizonyítottan a bírúk. "Első fokon három bíró tárgyalta az ügyet. Az első bírónő szavaiból kiérződött, hogy átlátja a helyzetet, de ítéletet a harmadik hozott. A tanúim szóbeli vallomását - akik kijelentették, hogy sosem volt szándékomban az ingatlan eladása, viszont tudtak arról, hogy kölcsönt kívánunk felvenni - nem méltányolta. Nem számított neki, hogy szakértői álláspont szerint a lakás piaci értéke a kétszerese volt a fiktív szerződésben szereplő árnak. Másodfokon aztán az ő ítéletét hagyták jóvá. Közben én folyamatosan törlesztettem az önkormányzati, a vállalati és a banki hitelt. Az első kettőn túl is vagyok, csak az OTP-nek tartozom még. Annak is mindössze annyival,

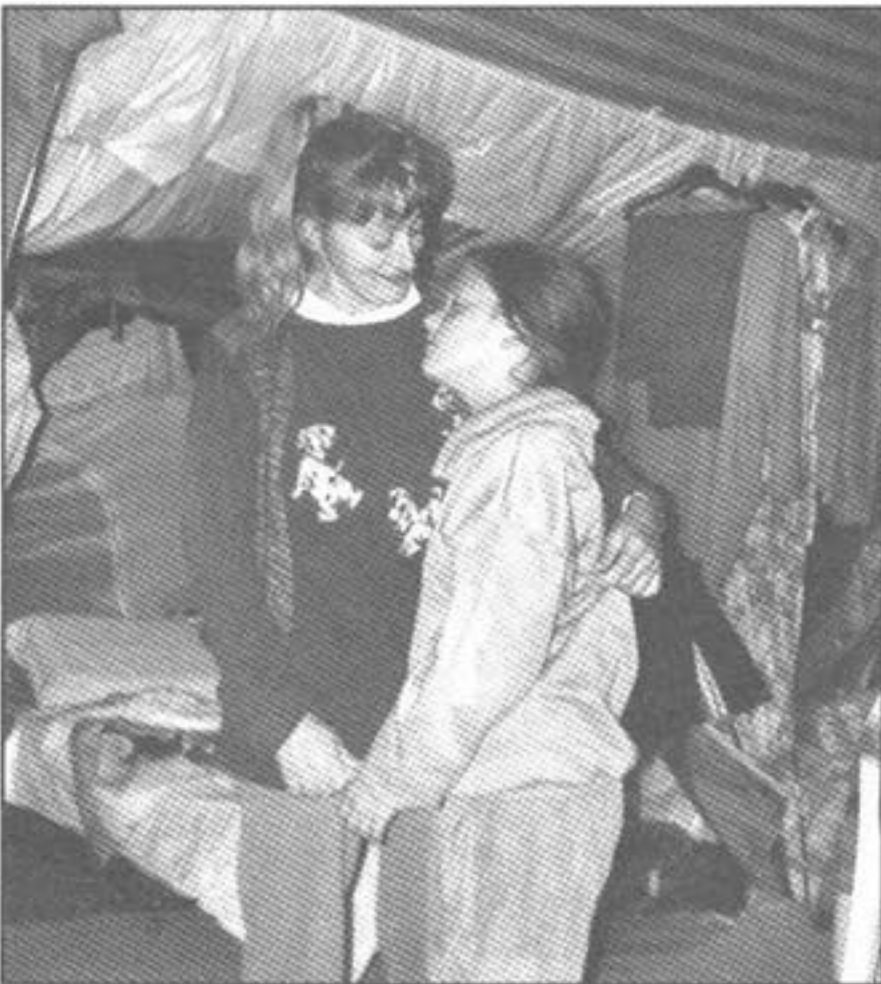
hogy az alacsony részletekkel adós maradjak, a jelzálog széljegyzetként ott maradjon a tulajdoni lapon. Én fizetem a lakás közös költségét is. Ingóságom pedig ugyanott van elhelyezve a társasház tetőterében, ahová a kiköltöztetéskor kerültek."

Gyermeke apját soha többé nem látta. Amikor tavaly az ügyészségtől értesítést kapott, hogy a neki tulajdonított bűnök öt év leteltével immár elévültek, megkapott egy 2002-es rendőrségi kihallgatási jegyzőkönyvet, amelyben volt élettársa elmondja, hogy nem adásvétel, hanem kölcsönadás történt. "Vajon a rendőrség miért nem értesített, hogy megtalálta, akit én kerestettem? Miért nem idézett be a kihallgatásra, illetve a szembesítésre? A jegyzőkönyv alapján perújítást kezdeményezünk az ügyvédekkel. Neki köszönettel tartozom, mert végig kitartott mellettem, hisz abban, hogy érvényre tudjuk juttatni az igazságot. Ráadásul munkadíjat egyelőre nem is fogad el, majd akkor kell kifizetnem, ha visszaszerezük az ingatlant."

Hogy hogyan élnek kettesben? szerencséjére húsz év óta nem változik az

alakja, jók rá a régi ruhái, így csak a szépen cseperedő Dóri öltöztetése kerül pénzbe. Rendesen keres, régóta ugyanaz a munkahelye, ezért viszont soha semmilyen jutalom nem járt neki, nyaralásra például nem futja. Valaha, gyerekkorával, bolti eladói szakképesítést szerzett (tizenhét évesen már rábízták egy cipőbolt vezetését), érettségét, főiskolai diplomát (humán szakon) már felnőttként. "Próbáltam tudatosan felépíteni az életemet. Munka, lakás, gyerek. Úgy nézett ki, sikerül is. Aztán minden összeomlott." Most egyetemre megy, vállalatvezetési ismereteket fog tanulni. Újabb párra nem talált, lelke bezárkózott. "Nem bírom senkiben" - mondja, és szeme sarkából kitöröl egy könnycseppet.

A kislány korábban gyakran hiányolta az apját, faggatózott, miért nem él velük. Nem árulta el neki, mert úgy gondolja, még nem tudja feldolgozni ezt a helyzetet. De azt az embert nem akarja látni. Talán egyszer, ha sikerül valahonnan előcsalni, és rávenni, hogy „tanúként” mondja el a bíróságon, mi történt valójában hét és fél évvel ezelőtt...

önkormányzatok milyen feladatokat kapnának vagy vállalhatnának ebben a küzdelemben. Nincsenek benne az áldozatok, nincsenek benne a civil szervezetek, tehát a Sors-Társak Egyesülete sem, egyetlen egy fillért nem biztosít a kormány ehhez a lakásmaffia elleni küzdelemhez. Körülbelül 800 millió forint kellett volna ahhoz, hogy eredményesen, folyamatosan az egymásra illeszkedő területeket mindenütt előrelépjünk. Ehhez képest összesen működési költségekre adtak pénzt a Sors-Társak Egyesületének, tehát ott tartunk most, hogy regisztrálni tudjuk a bűncselekményt, de harcolni nem tudunk ellene." (Kossuth rádió, 2005. július 15.)

Csak írja alá a lemondást. Miért nem kapnak nagyobb nyilvánosságot a csalárd esetek? Példával szolgált egy illető is, aki átadott egy bírósági végzést. Ez a Magyar Köztársaság nevében kimondja (2005 márciusában), hogy az ismeretlen helyen tartózkodó Ny. ellen a büntetőeljárást megszüntették! Az 1997 októberében beterjesztett vádirat szerint kétféle jelentős kárt okozó csalás bűntettével, kétféle magánokirat-hamisítás vétségével vádolják. A hamarjában, tételesen összeszámolt több mint 11 millió forintnyi haszonszerzés ügyében „a bíróság az eljárás során a vádiratot sem tudta kézbesíteni. Ny. vádlott tartózkodási helyének felkutatása eredményre nem vezetett... továbbra is ismeretlen helyen tartózkodik.” Az aktán pedig záradék: 2005. május 23-án jogeros! - Úgy lettem károsult, hogy a lányomnak akartam lakást venni - mondja az illető (aki csupán a bírósági végzést hagyta a sátorban, meg az ígéretét, hogy holnap újra jön). - Mi nyolcan ismerjük egymást meg az elkövetőt. De még hányan lehetünk? Akik áldozatul estek? Sokaknak lakása sincs, sőt, a többségnek! Kiforgatták őket az otthonukból. Egy asszony, idős már. Haja őszbe csavarodott. Lábai visszereznek. Túl az élet delén. Várja az elnök asszonyt, hogy jegyeznék fel a panaszát. - Ígérték mindent a jótevők! Ellátást, nyugalmat, orvost, pihenést, társakat. Aztán elvittek egy gyűjtőbe, valami házban béreltek lakást. Majd egypár nap múlva innen indulunk tovább az otthonba. Csak írjam alá a lemondást. Hogy a hété vagy mifene gondoza most már az életem. Hát egy reggel arra ébredtünk öt társammal, hogy nincs velünk senki. Sem közvetítő, sem útikalauz, sem az otthon munkatársa. Úgy bérelték a lakást, amíg ki nem csalták az egyetértésünket. Előre kifizették a bérletet is, aztán eltűntek... - Otthon már lakat volt az ajtómon. A házmester közölte, szabályos adásvételi szerződést mutattak. E szerint jegyezték be a telekkönyvre a jogukat. S már az ötödik kézben van a lakásom! Akik pedig a Kossuth téren áztak vagy éppen perzselődnek a forráságban, a jóhiszeműség áldozatai. Remélik, szóba állnak velük, ügyüket pártolólággal kezelik valakik. De a remény, sokak tapasztalata, hiábavaló. (Szabadság, 2005. július 22.)

Létező a lakásmaffia. Olvasóink SMS-ei egyhangúak tegnapi kérdésünkre: igenis létezik nálunk a lakásmaffia! (Blikk, 2005. július 14.)

A hit segít elviselni a gondot. Tisztelt Lelkész Úr! Feleségemmel együtt mindketten közalkalmazottak vagyunk, s mindketten túl a negyvenen. Ha azt is hozzáveszem, hogy mindkettőnk hivatalában folyamatos létszámleépítés van, hát nem túl nagy biztonságérzet tölt el a jövőnkkel illetően. Egyik gyerekünk már keres, a másik még tanul, tehát ott még segítenünk kell. Évekkel ezelőtt komoly kölcsön felvételével terheltük meg magunkat (örökösödési illeték megfizetése, majd egy megörökölt lakás teljes felújítása miatt). Még öt évig tartanak a részletek. Sajnos azonban előbb kellett családi csődöt jelentenünk. Eladtuk az örökölt nagy értékű lakást. Kiderült azonban, hogy gazemberekkel kötöttünk szerződést. Röviden: a virágzó lakásmaffia áldozataivá lettünk. A vételárnak egyötödét kaptuk meg, a többi felelős jogi szakértők szerint is úgy tűnik, elveszett. Most pró-